

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ

THE FARMER'S LIFE

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

 Address:
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
 Winnipeg, Man., Canada

 Адреса:
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
 Winnipeg, Man., Canada

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, OCTOBER 14, 1931. No. 41 (341). VOL. VII.

ПІК VII. Ч. 41 (341). СЕРЕДА, 14 ЖОВТНЯ 1931.

ГУРАГАНОВА ВИБОРЧА КАМПАНІЯ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

В понеділок пізно вночі 5-го жовтня національний уряд прем'єра МакДоналда в Британії відпочив парламент і розписав негайно нові вибори на 27-го жовтня. Точно після закону, що говорить: "нові вибори можуть відбутися не скорше, як 21 днів від часу їх проголошення". За цих 21 днів всі партії мають перевести на скорі кампанію за своїми кандидатами. Тому преса з'яє цю кампанію "гурагановою".

Національний МекДоналд уряд на ділі не має ніякої виразної, ясно означеної програми, але жадає від виборців мандату "на сліпо", тобто, щоб вільно було йому робити, що він (уряд) уважатиме за потрібне, щоб "ліквідувати кризу". В суті речі однак за планом національного уряду МекДоналда стоїть консервативна партія, що є речником об'єднаних британських банкірів та великих промисловців, відомих, як Бритіш Індустріє Лімітед.

Ця об'єднана хоче забезпечити собі виключність на внутрішньому ринку, тобто недопустити чужих товарів до британських покупуців. Таке виключення чужих товарів з Британії уможливило б продавати до рогу британські товари масам британських покупуців і забезпечило б членам Бритіш Індустріє Лімітед добрі зиски. Тоді решту товарів вони могли б продавати дешевше за кордоном, на світових ринках. Значить, мали б влекшену можливість конкурувати з капіталістами інших країн на цих

БРЕКЕН ХОЧЕ "ЮНІОН ГОВЕРНМЕНТУ"

Манітобський прем'єр Брекен іде слідами британського МекДоналда і хоче створити юніон геварнмент, тобто коаліцію з брекенівців, лібералів і консерватів. Ліберальний провідник др. МекКей, і провідник з Незалежної Партії Праці Джан Квін в засади годяться увійти в коаліцію, але провідник консерватів, полковник Тейлор відмовився. Він домається вперед розписання ви-

світлових ринках за кошти британських працюючих мас. Ці маси мусили б за всю дорожню платити своїм капіталістам. Це обнизило б життєвий рівень тих мас.

Проти цього обниження є Бритіська Партія Праці (Бритіш Лейбор Парті), що з Артуром Гендерсоном на чолі становить теівер офіційну опозицію, а також є проти її головна частина лібералів під проводом Лойда Джорджа, що був прем'єром підчас війни. Таке обниження значило б революцію.

Гендерсон і його бувші колеги в уряді МекДоналда Греєм і Клайнс видали від Б.П.П. відозву до виборців, в якій закликають, що МекДоналд хоче рятувати скрахований капіталізм, а вони є за заведенням соціалізму через перебрання банкірів і контролю грошової системи та через націоналізацію важливих промисловостей, як вуглева, гідроелектрична і т. д. Але не говорять, чи переберуть це безплатно, чи залатають теперішнім власникам капіталістам.

Вони вірять, що мораторія американського президента Гуверера, щодо сплати воєнних відшкодувань і довгів, дає можливість переглянути ще раз цю справу і можливо добитися цілковитого або хоч частинного счеркнення тих довгів. Це влекшило б кризу, говорять.

Ліберал Лойд Джордж є за свободним товарообміном. Він атакує консерватів, що ради своїх партійних інтересів спривчили непожадані тепер в країнні вибори.

борів. Якщо вибори покажуть, що ніодна партія не дістане більшості, тоді після думки Тейлора, є час говорити про "юніон геварнмент" в провінції Манітобі.

Бажаючи створити коаліційний уряд є ознакою слабости уряду Брекана. Робітники і фермери готові не дати своїх голосів на його партію. Криза, низькі ціни і безробіття, навчають трудящі маси думати і не вірити в порожні обіцянки.

ЧИМ ЖНУТЬ ЗАРАЗ В ПРЕРІЯХ

Після інформації зібраних від різних компаній, що продають комбайни, тобто машини, що жнуть і молотять, в трох західних провінціях знаходиться під цю пору 9,543 тих машин, з яких напевно 9,000 є в добрім стані оперувати. Звісно, є вони на великих фермах, що мають одну або більше секцій поля. Де треба було перше 4 байндери, 8 складачив снопів в кучки, цілий "екстра тенг" до звоження і молочення, там тепер два або три робітники при допомозі комбайна зробить цю саму роботу. Тисячі сезонних рілних робітників, так званих гарвестерів, втрачено через ці машини роботу і блукать піш по

містах, шукаючи "реліфу". Найбільше комбайнів є коло Сніфт Корент та Летбридж. Розміщення таке: на кожних 100 фермерів в Манітобі, на кожних 24 в Саскечевані і на кожних 25 фермерів в Альберті є вже одна комбайнарка.

Досвідна станія в Сніфт Корент знайшла на ділших сиробах, що кожні жати 600 акрів шпешці, що видає 20 бушлів на акер, так кошти збираючи 1 бушлів шпешці є 9 і 1/2 цента. Скажім, хай насіння і робота на всені коштує дитих 9 і 1/2 цента, так за 19 або 20 центів можна продуквати бушель, каже ця станія, а продати можна за сиробом по 25 центів бушель, а це означає кінець, да тьодішній зимі бачити.

Ліга Націй "старяється" спинити ворожнечу між Японією і Китаєм, які є її членами

В пятницю вечером 9 жовтня електричні дрови між столицями капіталістичних держав мабуть були дуже гарячі від паглих депеш, якими капіталістичні уряди перекликувались, щоб (нібито) спинити війну, яка в дійсности вже точиться між Японією і Китаєм за посідання багатой в природі ресурси та врожайной Манджурії. Американський секретар закордонних справ Стамсон старяється (нібито) вплинути морально від Сполучених Держав на припинення ворожнечі. В Європі скликано на розлучення домагання Китаю, нагале засідання Ліги Націй до Женевы в Швайцарії на вівторок 13 жовтня.

Японський уряд, що є зараз під контролею милітаристів, заявляє, що він мусить вислати збройні сили в Китай, щоб охоронити життя й майно японців в Китаю. (Шо ці його горожане роблять в Китаю, про це не говориться). Дивізія за дивізією йде в Манджурію, що є вже майже повній в японських руках, а японські воєні кораблі поплнули вже китайськими ріками до портів, готові кожної хвилини заспати китайські маси робітників в мі-

стах та селян в селах градом бомбів, шрапнелів і гранатів—сталею та вогнем—якщо Китай не заперестане протестувати і як його влада не припинить бойкоту японських товарів, що ширяться як полум'я. Японські літаки бомбардували тимчасову столицю Манджурії, місто Чанков, до якого втекла прогнанна з Мукдену японцями манджурська влада. Є вісти, що Японія хоче посягнути аж поза Манджурію і забрати горішню Монголію та в цій цілі інтригує з монгольськими князями.

Треба пам'ятати, що Манджурія й Монголія обі граничать з радянською територією. Можливо, що це є спроби міжнародних воєнних палячів втягнути Радянський Союз у війну, якої він ніяк не хоче, щоб потім напасті з всіх сторін на нього. В Радянським Союзі слідять пильно за подіями в Манджурії і Китаю.

Цікавим є те, що Японія й Китай є членами Ліги Націй і шо Ліга Націй нібито на це створена, щоб недопускати до війни між своїми членами, але он вже кілька тижнів ведеться війна між її членами, а вона мовчала. Японія й Китай під-

МОРГЕДЖЕВА КОМПАНІЯ НЕ ЗНАЄ КРИЗИ

Інспектор одной моргеджевої компанії з Торонто Гендерсон, який через три місяці подорожував по західній Канаді, заявив, шо по переїханню західних провінцій він не бачить аж такої кризи, як дехто малює. Тільки деякі околиці в полудневих частях Альберти й Саскечевану мають труднощі, а впрочім всюди гаразд: люди платять податки, мають масло й добрий врожай в північних частях і шо їм за біда? Доці-

влани і буде досить вогкості на весну та надія на добрий врожай. Далі от-от і рай в Канаді.

Звісно інспектор бере добрі гроші, а його компанія робить великі зиски з фермерів, отже їм не эле діється. Тому думайте, шо як довго фермери платять процент, і фермерам бідні нема! Видко діло, треба щоб фермери перестали платити процент, тоді пан інспектор іншої заспіває.

БІДНЯКИ ФАРМЕРИ НОМІНУВАЛИ КОМУНІСТА КАНДИДАТОМ

Скликана Лігою Фермерської Єдности фармерська конференція до місточка Фішер Бреїч, Манітоба, на 11 жовтня була дуже чисельна. Було всіх поверх 250 присутних делегатів і доколичних фермерів. Була це чи найчисленніша конференція, яка коли відбулася в тім місточку. По вислуханню промовців делегати одноголосно рішили номінувати комуністичного кандидата на надходячі провінціональні вибори в Манітобі. Номінувало тов. В. Н. Колісника, бувшого алдермена в міській раді в Вінніпегу. Інших номінацій не було. Тому номінацію тов. Колісника прийнято через аклямацію.

ГУВЕР РЯТУЄ БАНКИ АМЕРИКИ ВІД КРАХУ.

Як далеко сягає світова фінансова криза, можна бачити з того, шо вона доторкнула вже американські банки. Шо-би вони не скрахували, президент Гувер запропонував створити півбillionовоє кредитне товариство, яке має поспішити їм на поміч. Загалюю цю пропозицію всіюди удобрюють і нема сумнішу, шо вона буде переведена в життя. Американські банкіри відбули 6 жовтня конференцію в Атлантик Ситі й одобрили Гуверову пропозицію дуже радісно.

ФІНАНСОВИЙ КРАХ В ФІНЛЯНДІЇ.

Мала прибалтійська Фінляндія проголосила знесення золота, як основи своєї грошової системи — повідомлено 10-го жовтня з її столиці Гельсінфорес. Он, як капіталізм "rots" і "рохивається".

100 ТИСЯЧ АНГЛІЙСЬКИХ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ НА ДЕМОНСТРАЦІЇ

Лондон, Англія, 12 жовтня. — Поверх 100,000 цивільних службовців, з своїми жінками, дітьми і симпатиками, влаштували сьогодні величезну демонстрацію здовж цементованого берега ріки Тамізи, протестуючи проти знижки їх заробітної платні під новим режимом економії.

Сподіються, шо до Женевы зідуться "найвпливовіші" лідери помагаги загоджувати спірників. Японія готовить цілу низку домагань, які ледве як Китай схоче прийняти, як основу полагодження ворожнечі. Виглядає, шо або Ліга Націй слаба і не може або не хоче полагодити спір справедливо для Китаю.

Останні вісти з Китаю з 10-го жовтня повідомили, шо японські літаки знищили вузлову залізничну стацію Таопан в Манджурії, шо в Туїяно, 200 миль на північний схід від Мукдену, опанцерований японський потяг знищив залізницю в 26 місцях, які дуже тяжко направи, і шо в Таншан 75 миль на північ від Тіенсину японці висадили динамітом залізницю. Значить, Манджурія є відтята від Китаю зовсім.

В Нанкіні, столиці Китаю, святковано сумно 20 ювілей повстання китайської республіки (в 1911 р.), а це по причині японської інвазії в Манджурії.

десять відсотків з нас дістають менше, як 43 шилінги тижнево" і "Службовцями будемо — рабами ніколи!"

Між демонстрантами було велике число комуністів, з якими поліція мала "трохи клопоту". Демонстранти несли червоний прапор з комуністичною емблемою і великі прапори з портретами Леніна. Вони співали "Червоний Прапор" та інші революційні пісні.

В тіні сірих стін непривітних мурів Вормвуд Скробс в'язниці, велика громада безробітних співала минулого вечера міжнародні революційні пісні. Кризь густу, осінню мрак Лондону далися чути голоси в'язнів з тюремних камер, які також співали революційні пісні у відповідь на спів демонстрантів.

Поліція признала, шо це був один з найбільших походів в Лондоні. Цивільні службовці і їхні симпатички співали революційні пісні і несли плякати з такими написами: "Листоноші починають червоніти", "Заступайте знижувати нам заробітну платню і притримуйтеся семої заповіді", "Десять-

Проти демонстрантів викликано велике число кінної поліції, але до поважних розривів не прийшло.

ПАНСЬКА КОМІСІЯ ВИПРАВДАЛА СТРІЛЯНИНУ В ЕСТЕВАНІ

В пятницю 9 жовтня спеціальна посмертна комісія (коронер джорі) заявила, шо майнері П. Маркунас, Юліан Грншко й Нікола Нарган померли від куль, як наслідок сутички між страйкерами й поліцією і шо критика звернена на поліцію за уживання пальної зброї є неоправдана.

Свідок Джордж Гінен зізнав: "Я думаю, шо поліція оказала похвальну повздержливість тим, шо не зачала скорше стріляти, як зачала і шо для неї певне треба було підприняти акцію, яку вона підприняла". (Тобто після цього свідка вона повинна була зачати стріляти скорше й вти більше майнерів.)

Свідок Кен Мор ще краще "посвідчив", бо сказав, шо не поліція, а майнері перші зачали стріляти. Он яких свідків мала поліція й вуглеві барони.

Майнерський адвокат Грінберг, що його вислала Оборонча Ліга, апелював до комісії, щоб поручила перевести слідство цілого страйку і його причини.

Крім цих трох вбитих було 12 ранених, а заарештовано всіх 24 майнерів. Их хотять судити не в Естевані, а в Ріджамунті та не зараз, але аж на весні.

Вміжчасі майнері повернули в четвер 8 жовтня до праці. Компанія згодилася на деякі їхні домагання, а інші мають бути обговорені пізніше.

ЯК ФУНКЦІОНУЄ БЕНЕТІВ ЗОЛОТИЙ СТЕАНДАРД

Після канадського банкового закону ніякий банк в Канаді не є зобов'язаний давати нікому золота за свої банковітні, які були б в посіданні осіб приватних. Все, шо банк є зобов'язаний дати вам, це є домініантні банковітні, переважно одно і дво доларові та срібну, нилькову і мідяну монету. Золота не дістанете. Золото може купити тільки багач, шо має поверх 8,000 долларів готівки. Він за ці гроші може купити золоту штабку з золота в 400 унцій ваги, перешлати це золото до Нью Йорку, дістати американські паперові гроші, взяти їх до Канади і шмигати кожний

американський паперовий доллар на \$1.13 на канадські паперові і інші не золоті, металеві гроші. Відтак може знов за всі канадські паперові банковітні купувати золото, вислати до Сполучених Держав, вмінявати на американські долари, привозити до Канади і вмінявати по ціні доллар і кільканацять центів на канадські гроші. І так в безконечність може збагачуватися. Бо нема закону, шо це збороняв би йому. Це означає канадський "голд стандард", шо про нього так впрочно заявив прем'єр Бенет. Капіталістичний обман і це все.

ЯПОНСЬКІ ВКЛАДИ В КИТАЮ.

Стало відомо, шо Японія має вложено в Китаю в різні капіталістичні підприємства суму один більйон триста мильйонів долларів. Тому то японські війська сунуть лавою в Манджурію, в якій і найбільше японських вкладів. Треба-ж боронити бідних мильйонерів.

ВОГНІ В КАНАДІ.

В минулому році, було, як подає звіт статистичного бюр асекураційних компаній, 39,117 вогнів в Канаді, в яких втрачено життя 326 осіб. В 1929 році було тільки 35,990 вогнів з 233 жертвами. Безперечно, шо цю року, як впрочно заявив прем'єр Бенет, буде теж не менше вогнів, як в 1930, бо це був сухий рік.

Переможним Шляхом --- за Успіх Пятилітки

518 НОВИХ ФАБРИК, ЗАВОДІВ І КОПАЛЕНЬ ПОЧИНАЮТЬ ПРАЦЮВАТИ В РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗИ В ТРЕТЬОМУ ВИРІШАЛЬНОМУ РОЦІ ПЯТИЛІТКИ.

МОСКВА, 1 жовтня. — Протягом третього вирішального року п'ятилітки соціалістичного будівництва Радянський Союз збагатиться 518-ма новими фабриками, заводами й копальнями. Велику кількість з них вже відкрито протягом останніх 9 місяців. На самому початку четвертого кварталу третього вирішального року відкрито два велетні: Харківський Тракторобуд і московський автомобільний завод АМО. За ними йдуть велетні Магнітогорск і Кузнецкий Металевий завод. Далі на черзі автомобільний завод в Нижньому Новгороді і ряд інших велетнів.

Харківський Тракторобуд збудований і ввезеновааний за 15 місяців. Харківський і сталінградський тракторні заводи, московський і нижгородський автомобільні, цілий ряд металевих, хемічних та інших фабрик велетнів доклавши здатність трудящих Радянського Союзу заводіти технікою нечуваного в історії будівництва.

Закінчення харківського тракторного велетня запевнило здійснення й припшення індустріалізації рільництва й забезпечує машинізацію колгоспів. В харківському Тракторобуді й московському АМО зібрано найвищі технічні досягнення в світі. Ці фабрики збудувала робітничка класа й віддала на службу індустрії й рільництву.

Капіталістичний світ коротко в обіймах кризи, йде шляхом зменшення виробництва й технічного поступу. Радянський Союз захоплює переклад в техніці й застосовує її у своїх фабриках.

Мільйони трудящих вітають закінчення нових фабрик-велетнів, бо бачать у цьому тридцятирічний перемог. Будівництво харківського Тракторобуду й московського АМО нагороджено назвою ударників за всевітню революцію. Відкриття нових фабрик є новим доказом великого поступу соціалістичного будівництва наперекір пророцтвам різної марки опортуністів, наперекір усім скептикам. Відкриття цих фабрик є перемогою ударних бригад світового пролетаріату й перемогою генеральної лєнінської лінії.

Кореспондент "Нью Йорк Таймс" Волтер Дюранті телеграфує до тої газети з Москви з 2 жовтня, що 1 жовтня хоронили в Москві на Червоній площі робітника сталінградського Тракторобуду Михайлова-Іванова, за керівництвом якого цей Тракторобуд довів свою продуктивність до 100 тракторів денно.

Михайлов-Іванов вмер на тиф. В його похороні взяло участь 250 тисяч робітників Москви.

Дюранті повідомляє в цій довгій телеграмі, що день першого жовтня був великим пе-

реможним днем радянської авто-тракторної та металургічної індустрії. Відкриття харківського Тракторобуду, що даватиме 50,000 тракторів на рік, та московського АМО, що даватиме 42,000 два-і-пів-тонних троків на рік, а слідом за ними двох найбільших велетнів на світі — Кузнецкого владварного та Магнітогорського сталєвого; це, каже Дюранті, "ПОДОБАЄТЬСЯ ВАМ, ЧИ НЕ ПОДОБАЄТЬСЯ, СОЦІАЛІСТИЧНА ІНДУСТРІЯ ПОЧИНАЄ ПРАЦЮВАТИ В РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗИ Й ЛЮДИ, ТАКІ, ЯК МИХАЙЛОВ-ІВАНОВ, СТАЛІНСЬКИЙ МОЛОДІЯК, Є Й УДАРНОЮ СИЛЮ."

Харківський Тракторобуд, каже Дюранті, врахував усі недостачі сталінградського, тому він немає тих недотач. Московський АМО ще до кінця цього року виробить 2,200 троків, 25,000 троків в 1932 році і 42,000 троків в 1933 році: Подібний поступ зробіть і харківський Тракторобуд, що в останньому році п'ятилітки має дати 50,000 тракторів.

Кузнецкий велетень пічне працювати в половині жовтня, а Магнітогорск пустить перших своїх дві печі новим ходом 1 листопада.

Отже — подобається кому, чи не подобається, то соціалістична індустрія зростає кожного дня, а капіталістична корчиться від сухіт, що нею її нагородила криза.

ПЛАНИ СПЕЦІАЛІЗАЦІЇ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ДАТИ ДЛЯ ОБГОВОРЕННЯ МАС

Тепер, на порозі 2-ї п'ятиріччя, коли Степ та Лівобережжя України в основному вивершили суцільну колективізацію, а Правобережжя наближається до цього, — спеціалізації сільського господарства треба віддати багато більше уваги, ніж досі. Це насамперед стосується наших партійних організацій, які ще недосить працюють коло цього.

На теперішньому етапі розвитку соціалістичного сектора сільського господарства найефективніше використання капіталоукладок у сільське господарство, розв'язання тваринницької проблеми, впорядкування найважливішої ділянки нашої роботи — робітничого постачання — дуже щільно пов'язується із спеціалізацією сільського господарства.

Що вже зроблено тут? Маємо на Україні райони, що їх спеціалізацію грубо визначено природно-історичним процесом: Степ — зерно, Молісс — тваринництво, Ліко-стен — перехідний район від одного до іншого з доправкою на культури, голубові буряки.

Маємо працю інституту соціалістичної реконструкції сільського господарства під назвою "Матеріали в справі спеціалізації сільського господарства на Україні", видану до XI всеукраїнського з'їзду партії. З його недовго обиди, нашої керівній районній організації, бо навколо питань, поставлених тут, не розгорнуто жвавого обговорення, а це чимало допомогло б виправити хиби цього проекту.

За проектом інституту соціалістичної реконструкції сільського господарства України поділено на 8 районів та 14 підрайонів. Для більшості

них визначено основний напрям розвитку сільського господарства: Загальна хиба, що відразу привертає увагу, це те, що спеціалізація більшості районів голубово пов'язується з задоволенням внутрішніх потреб України і не досить зважає на роллю України в загальносоюзному господарстві.

Першим доводом цього може бути так званий III район, що для нього визначено зерновий напрям. Цьому району приділено недостатню територію, а саме: колишні Зіновівський, Маріоніпільський округ та частину Харківської й Дніпропетровської округ. Цей високов особливо напружується, коли зважити, що частині навіть цього району (одному підрайонові) визначено свинарсько-пшеничний напрям, тобто голубов увагу звертається на розвиток свинарства. Отже питання про зривний район треба переглянути.

Особливу увагу місцевих організацій та широкої громадськості повинні привертати до себе окремі частини праці інституту соціалістичної реконструкції сільського господарства IV району, що обіймає колишні Вішньівську, Тульчинську, Проскурівську та Могилів-Подільську округи. Цей район інтенсивного бурякає, де є всі 55 цукроварень Вішньівського цукротресту. Цьому районі визначається ще більше й не менше, як пташницький напрям на другому місці садівництва.

Третьою зазначити, що це, як можна вибачити за недовго, або хибу планування — це у комплексному устрій інституту соціалістичної реконструкції сільського господарства України. Бачимо, що в цьому районі є шість цукроварень.

які потребують великої сировинної бази, надто коли цукроварні переводяться з сезонного на постійне виробництво. Однак, питання про напрям господарства IV району інститут розв'язує в зовсім іншій площині.

У статті про "Методологію спеціалізації сільсько-господарського виробництва" говориться: "Це значить, що ми, наприклад, у Кам'янській-Подільській або Тульчинській округах пропонуємо ліквідувати цукрове виробництво вже тепер. Цукроварні робитимуть, аж поки діляком спрацюються". Отже інститут уваляє собі потребу поступово ліквідувати цукрову промисловість у IV районі, де вона історично стала првідним чинником усього сільського господарства, де вся структура господарства пристосована до неї, де людність має великі звички вирощувати цукрові буряки у культурі, де є кадрів місцевих кваліфікованих робітників для цукроварень.

Визначити, як основний напрям розвитку сільського господарства цього району куроводство та садівництво, замість цукровиробництва — це значить перевести господарство цього району з досить високого рівня, побудованого на машинній індустріальній базі, на багато нижчий технічний рівень.

Ми в IV районі вже маємо широко розширену цукрову промисловість, яка поступово реконструюється, що її основний капітал поповнюється на понижений базі. По-друге, буряківництво та цукровиробництво вже дає селянству чималі прибутки та забезпечує багато кращий добробут селянства цього району, ніж рільництво менш інтенсивного напрямку. Потреба цукрова промисловості формує та створює окремі підприємства, що надалі вказати у цій найважливішій частині України, а цього не можна зрозуміти на підлітничітві садівництва.

За сучасними умовами асоціа-

цією згадується, як ще недавно, — два роки тому, один "видатний діяч" Цукротресту есер Ковалєвський висував теорію "убиваючого плодороддя", — "ствіклоутломляемости" ґрунту і пропонував добивати до ручки цукроварні Правобережжя, як найстарішого буряківництвом району та переводити цукрову промисловість до нових районів. Ще раз підкреслимо, що паралель туй цілком зовнішня.

Спостереження роботи місць доводять, що наставу на спеціалізацію сільського господарства, розроблену в інституті, почасти вже тепер практично здійснюється. Наприклад, у Гайсинському районі, що має цукроварню в районі та ще 3 цукроварні на кордонах району, досить інтенсивно насаджують промислове птахівництво в районному центрі запроєктано промислову птахівничу ферму, яка має щороку виводити 520 тисяч курей, щоб постачати їх колгоспам. Отже, район стоїть перед проблемою: працювати коло досить невкладистої культури буряків, чи коло птахівництва, — іншої, не менш складної галузі господарства, надто в такім великім розмірі. І це робиться тоді, як маємо на Україні цілу низку районів без цукрових буряків

ПРОФЕСОР МАНІТОБСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ ПРО РАД. СОЮЗ

Часопис "Манітоба Фрі Прес" з 30 вересня подає статтю про промову повернутого недавно з Радянського Союзу професора Ф. В. Осборна і про його лекцію виголосену перед студентами університету в Вінніпегу. Після неї проф. Осборн сказав:

"Канада мусить позбутися несправедливостей і марнотратностей та неохочостей теперішньої системи, в якій люди примиряють голодом, а великі кількості возживи нищать, якщо Канада хоче забезпечитися від більшовизму — це була вістка, що її приніс професор Осборн із студіювання радянських обставин.

"Говорячи до заповненої сали на митингу клубу Канадських Жінок, в вівторок 29 вересня, професор Осборн старався вкортіці дати огляд соціальних обставин в Радянщині та передати слухачам деяке поняття про страшенне значіння експерименту в соціальному правлінню, яке там тепер випробовують.

Росте значіння Рад. Союзу.

"Проф. Осборн сказав, що вський звіт про радянські обставини може бути тільки недостаточний і уривковий, заля величчя країни, різних елементів, що з них вона складається, та ради швидких змін, що мають місце з дня на день. Що було правдою про Радянський Союз минулого року, сцілком неправдиве цього року, бо так швидкий є перехід із старих обставин в нові, сказав професор Осборн.

"Із 40 автономними республіками, що охоплюють одну шесту землеконої світової території, з дознами різних мов та з населенням в повєрх 160 мільйонів, що зростає в 3 мільйонів щороку, для праці, радянський експеримент може стати одною з найбільш потужних сил світа. Радянщина посідає величезні ресурси й є перша в світі щодо деревного матеріалу, нафти, марганцю і асесту, а її економічне значіння довідається із розвитку масового виробництва, буде успішно, а ця велика країна буде ділати над одною плановою коміцією (Осборн каже бюрократією), а її впливу на світові обставини годі умирати собі, сказав професор Осборн.

"Ради говорити, що зменши-

та інших інтенсивних культур, які дуже охоче й доцільно могли б розвивати промислове птахівництво. Отже, визначення напрямів IV району треба рішуче змінити.

Тепер повстає актуальне питання, — виразно визначити спеціалізацію сільського господарства не тільки в межах 8 великих районів України, а в і в межах, так званих "мікро-районів", теперішній адміністративних районів та окремих сіл і колгоспів. Цієї останньої лапки роботи коло спеціалізації сільського господарства зовсім не підготовано і не пророблено. Чи можна вважати, що визначено напрям сільського господарства, наприклад, Ново-Санжарівського району, як "пшенично-сморатсько-технічний". Такі прикладів, є, надзвичайно багато.

Правильно визначити напрям мікро-районів адміністративних районів та колгоспів, не можна без найактивнішої участі районних, сільських та колгоспних організацій, без участі широкої радянської громадськості. Отже, спеціалізацію сільського господарства треба негайно винести на широке мавсе обговорення.

M. Левкович.

ли неграмотність з 80% на 18%. Радянська влада випробовує цілу техніку правління в новій формі. Радвлда ввела нові методи в рільництво та започаткувала розвиток електрики для продукції. Будучи на порозі нової кар'єри Радянський Союз робить великі досягнення, сказав промовець.

"Професор Осборн описав, як практикується система рад на кораблях, у будинках поправи (в'язницях), фабриках тощо, які всі є контролювані малими вибраними радами із людий свого складу.

"Високі слова похвали виїшли з уст професора Осборна для нових здорово збудованих радянців, а голубово для молодих дівчат.

Палати стали інституціями.

"Професор Осборн описав, як дома багачів зістали замінені на дома відпочинку для слабких робітників і селян, як робітники і робітничі мають кожний п'ятий день вільний від праці і можуть перебувати його безплатно в тих домах відпочинку, як вони розважаються громадами на вулицях і в державних будинках. Він оповів про в'язнів, яких камери мають проведену воду і радіо-апарати, як вони працюють при роботі, за яку їм платять, хоч не вільно їм видати з цього тільки частину (решта для їхніх родичів). Він говорив про дома культури, в яких грають радянські представлення та про дукують і показують високоартиті фільми, сказав, про дружину і розводи і т. д."

На останку "Фрі Прес" пише, що професор Осборн сказав:

"Ви можете думати, що я став радничем. Але так не є. Мені далеко до того. Але що я бачив, це є, що для нас є копейним основоположним суцільністю від її теперішнього марнотратності й неохочості, якщо маємо запобігти перепаду."

Прочитайте цю статтю "Фрі Прес" про те, що говорив проф. Осборн в Вінніпегу, а порівняйте з тим, що пише контрольна комісія українська преса, яка тек виходить в Вінніпегу і читає цю таки "Фрі Прес", так побачите, хто є редактор українсько-українських часописів і кому вони слугують: народові праці і правді, чи папам капіталістам і брехні?

ДО ЧОГО ДОВОДИТЬ КАПІТАЛІЗМ

До чого доводить капіталізм робітників і незаможних фамерів, всі ми знаємо й про це не треба нікому багато говорити. Кожний відчуває це на своїй власній шкірі. Але капіталізм доводить і само буржуазію до того, що часті її теж мусить пролетаризуватися.

Платі жаждобойю зиску капіталісти заступають щораз більше працю людині машиною. І не тільки машина заступає місце робітника фізичного, робітника при тяжкій праці, але й робітника умислового, в офісах. Ви здивувалися б, коли показати б вам, скільки різної праці, що ще донедавна виконували офісові робітники, хлопці і дівчата, зараз виконує машина. Машинною заліплюють і адресують коверти, машинною складають листи і циркулярні, машинною рахують і т. д.

Тому, що офісова праця все ж таки не така тяжка, триває звичайно менш годнині людина при цій не маряється і не брудиться, як при деякій "простій" роботі, багато людей стараються "вчитися на папі", як це паші селяни вмійли говорити та заохочували свої синів: вчись сину, вчи, буде паном.

Тих умислових, або як їх називаємо, інтелектуальних робітників, вже так багато на множилося останніми часами а машини багато здешевлюють: капіталістам кошти ведення офісів, що великі буржуї зачинають думати серйозно про викорочення "продукції" таких інтелектуальних робітників.

Ось, наприклад бувший голова альбертійського університету, професор Торі, що є зараз головою Канадської Дослідчої Ради (Research Council) заявив ще 16 лютого цього року, що повинно було допускати до ліпших місць науки й бізнесу тільки 10% найкращих учнів, а інші хай шукають іншого заняття. Тобто хай стають простими робітниками або фермерами.

ПОЛЬСЬКІ ТРУДЯЦІ ВІННІПЕГУ П'ЯТНЮТЬ ФАШИСТСЬКИЙ УРЯД ПОЛЬЩІ

На протестному вічу проти фашистського терору в Польщі і на Західній Україні, польські робітники й робітничі замадали звільнення усіх політв'язнів.

27 вересня відбулось протестне віче польських робітників і робітниць проти фашистського терору в Польщі і на Західній Україні. На віче прибуло понад 160 польських трудящих, вони й заявили гостро проти підляської Польщі та запропонування проти звільнення політичних в'язнів зі звичайними кримінальними.

Промовчати на тому вічу були т.т. Приємні, Арсен і Брик. Так само промовчав т.т. Вітовська. Вона апелювала до польських робітниць, щоб етанули поруч робітничій і іншій елітою у класові бої за визволення трудящих мас.

РЕЗОЛУЦІЯ

Презьюта дня 27 września 1931 na masowym wiecu w sali Polskiego Donu Robotniczego w Winnipegu, Manitoba, Kanada, Zebrani na wiecu w liczbie 163 robotnicy i robotnice polskiej, wysluuchaniem przemowicow podnosząc swój głos protestu przeciwko mordowaniu i torturowaniu więźniów politycznych w Polsce. Zebrani protestują przeciwko wprowadzeniu nowego regulaminu więziennego dla więźniów politycznych, regulaminu, dającego możliwość zbogacenia władzom faszystowskim fizycznego wyniszczenia rewolucyjnej robotników i chłopów w Polsce. Zebrani nie magają się cofnienia katorżowego regulaminu i zwolnienia wszyst-

Biда тільки ось в чому: коли пани капіталісти впроваджують вдосконалені виробничі машини й процеси в виробництві, а багачі фермери заводять таке ж машинове виробництво в рільництві, так між робітниками повстає надія, що знайдуть приміщення ці люди, які після думки таких педагогів, як професор Торі, бувший голова Альбертійського університету в Едмонтоні, стають панам вже непотрібні? Чудернацькі голови в буржуазних університетах, ні?

З другої ж сторони добре, що дрібна і середня буржуазія буде тратити позиції при кращій праці і переходити в ряди пролетарів, бо тоді скорше наступить зміна. Буде щораз більше пролетарів.

Перед деяким може повстати питання, чи зміна суцільного ладу зародить заступованню особи машиною? Чи в новому суцільному ладі не буде машин? На це відповідь є, що в новому, соціалістичному ладі, будуть машини та вліпшення машин, але машина буде під контролею держави і при ній працюватимуть тільки такі кількість годин праці, яка буде потрібна для вироблення всього, що працююча класа потребує

Треблять, наприклад, при помочи модерної машинерії все потрібне при сім-годинній ді праці, працюючи всі, тоді скоротиться день праці на шість годнин, а покажется, що й 6 годнин вистарчає на випробування всього потрібного, всього, що задалегідь упляновано, так тоді зменшиться годнин праці на пять годнин, або лише на чотири, чи навіть на три годнин денно. Однак завжди всі будуть працювати й мати забезпеченій людський прожиток, бо розподіл продукції буде справедливий — буде під контролею самих працюючих.

Zebrani przesylają swe braterskie pozdrowienia wszystkim więźniom politycznym w Polsce i przyrzekają im swe pełne poparcie w walce, która masę pracującą Polskiej prowadzi z rządem wojny, terroru i głodu.

Kazimierz Wiczakowski, przewodniczący, Michal Pławiak, sekretarz.

Zwážając, że polscy łapiechłopi oraz cała prasa łapiechłopska w Kanadzie całkowicie się zgadzają z nieładkiem traktowaniem więźniów politycznych w Polsce, zebrani wyrażają im swoją najwyższą pogardę i postanowują w szereguach Polskiego Towarzystwa Robotniczego Farmerskiego prowadzić z nimi jak najbardziej zdecydowaną walkę, zebrani wyrażają wysz-

В НІМЕЦХІНІ Є 4,195,000 БЕЗРОБІТНИХ.

БЕРЛІН, 9 вересня. — Урядова реєстрація безробітних свідчить, що в другій половині серпня число безробітних у Німеччині зросло на 91,000. В день 31 серпня всіх зареєстрованих безробітних було 4,195,000.

ПРО КООПЕРАТИВИ В КАПІТАЛІЗМІ

«Коли фундамент в хаті дрижить, ніхто хати не ладає, але вальці й будувати нову на здорових основах».

До редакції наспіло питання з Ле Па, Маи, що відноситься до кооператив. Допишувач питає, чи можуть кооперативи розвиватися так в капіталізмі, як розвиваються в соціалізмі, тобто в Радянському Союзі. Далі чи можуть робітники при помочі кооператив втечі від кризи.

Це є питання, які вимагають під цей час ширшого пояснення, щоб не впроваджувалося фармерів і робітників в блуд.

Був час, що редактор «Фармерського Життя» мав помилкове поняття про кооператив, а головну про кооперативне фармування і писав про основи кооперативних фармів. Але тоді криза щойно починала назрівати. Тоді це сям так функціонували великі фармерські кооперативи продажі збіжжя, що називалися пулами і редактор, будучи від початків членом албертського пулу від 1923 року, мав деякі користі з пулевої продажі пшениці через перші 4 роки та вірив тоді, що можна б такими кооперативами допомогти фармерам, головню тим, які не мають засобів на більше фармування.

Не брав тоді на увагу, що фінансовий капітал Канади, канадські банки, контролюють кредит, тобто гроші в Канаді, і що коли вони не хотять дати того кредиту, тобто не схотять позичити грошей, так по діловодстві. З хвилею коли позалося, що пули попадають під щораз більшу контролю банків, що пулеві урядники, замість проголосити війну банкірам і збіжжисам спекулянтам, летяться до них як собака до пана, від тоді наш часпис за-чав лоборювати пулевий заряд, не пулеву організацію, як таку, бо вона мала дійсно коопера-тивні засади. Не назва пул, а люди, що ним орудували, про-

водірі, ділали на шкоду біднякам.

Щож до кооперативного фармування, так коли добре подумати, це була дуже нерозумна думка. В капіталізмі не можна освободитися навіть та-кими кооперативами від визиску, хоч можна б це, парвда, дешевше пропрацювати і влаштувати побут дещо краще гуртом, як одинцем. Однак, повторяємо, ніяк не можна визво-лити себе від залежності бан-кирів і від кризи. Приустіж навіть, що вдалося б організувати таку кооперативу на фармах, так кому будете про-давати різні продукти тепер, як на них нема попиту, хоч ви навіть дешевше випродукували би їх, як ваш сусід?

Ні. Не кооперативами визво-лять себе неможливі і зруйно-вані фармери, а організованим виступом проти панів, які нині контролюють ціле господарче й політичне життя Канади. Зми-ною влади панської на владу працюючих.

За щож в такому разі заклада-ти споживчі кооперативи, спи-тає хтось?

Тільки на це, що це є засіб обєднання й клясової бороть-би; тільки як масова організа-ція для несення помочі цій бо-ротьбі. Неодин піде до коопе-ративного товариства, де ба-нчик хоч деяку користь, котрий не пішов би до іншої організа-ції через якісь причини.

З тої точки погляду треба навіть основувати такі коопе-ративи там, де є на це змога, де є відповідні люди до veden-ня, але хай ніхто не має думки, що кооператива в капіталістич-ній системі продукції, в капіта-лістичному суспільнім ладі, може вповні вирвати працюючу кля-су з визиску.

Повне визволення від визис-ку, від всякої несправедли-вості, можливе тільки по знищен-ні капіталізму і заступленні йо-го соціалізмом.

Д. Я. П.

себе в гріб надмірною працею, журбою, догми, процентами, ратами, податками, тощо.

Приватне, індивідуальне по-сідання є тільки злудою і ви-спанням і тому неодин го-дину обмежених годинах, а за-це дістануть від держави, несе-бди до життя средства. Тоді всі є забезпечені на майбутнє і ніхто перед часом не заганяє

РОЛЯ ЖОВНІРІВ В ІНДІЙСЬКІЙ ПРОЛЕТАРСЬКІЙ РЕВОЛЮЦІЇ

(Уривок з програми Комуністичної Парції Індії.)

Слідуюча є секція осьма на-черку програми Комуністичної Парції Індії, яку зараз передру-ковує орган Бритійської Ко-муністичної Парції «Дейлі Вор-кер».

В боротьбі за визволення на-шої країни Комуністична Пар-тія Індії звиває до поширення революційної пропаганди (сло-ва «між військом» цензурова-но друкарем). Ми мусимо по-яснити їм про потребу для них (слова «брати участь в бороть-бі» цензуровано друкарем) ра-зом з працюючими масами кра-їни проти британського пану-вання:

1) Індійські жовніри і полі-ція є соціально бідні селяни, що були привезені шукати заняття в армії через зубожін-ня, безземельність та голод. Комуністична Парція Індії бо-реться за наділлення землі жов-нірам рівню з всіми іншими се-льцями.

2) Комуністична Парція Індії звиває всіх своїх сторонників поясню-вати жовнірам і бувшим жов-нірам, що одинокою дорогою для них дістати землі черкунці заборогавання та дістати пра-цю є, (слова «через повалення» цензуровано друкарем) британської і феодальної супрема-ції.

3) Комуністична Парція Індії звиває всі організації, клясово освідомлених робітників та ре-волюціонерів зачати організу-вати між жовнірами (слова «ре-

волюційні ячeyки» цензуро-вано друкарем) перемовити та приготувати жовнірів брати участь (слова «в революцій-них боях» цензуровано дру-карем) та боротися за высво-бодження землі і робітничо-се-лянської владу.

Треба вияснювати жовнірам на конкретних прикладах з їх-самолюбні діла офіцерів, стрі-ляння в демонстрантів, страйке-рів тощо та нерівність в трак-туванні індійських та білих жовнірів, щодо гіршої поживи, одежі, заплати і т. д.), що ін-дійські жовніри є тільки сліпим оруддям в руках британських грабійників, що вживають жов-нірів для піддерження націо-нального і соціального понево-лення працюючих мас Індії.

4) Комуністична Парція Індії звиває всіх своїх сторонників організувати бувших жовнірів, які мають наявні докази бри-тійського панування, зисківної ролі британської влади, та вто-ри з них революційну органі-зацію бувших жовнірів і де-які тільки можливо (слова «втяга-ти їх» цензуровано друкарем) в рільничий рух під проводом партії.

Комуністична Парція Індії звиває всіх клясово свідомих робітників організувати брат-танія з жовнірами Гіндусами і з ціллю встановити з ними якнай-щільніші звязки та вияснювати їм спільність інтересів робіт-ників, селян і жовнірів в бороть-бі за свободу та знесення всь-кого визиску.

КОЛИ СИН ПРАЦЮЄ З БАТЬКОМ

До нас часто пишуть запи-танія такого менше більше змісту: «дорослий син, аког-о батько не «наймав» до роботи, але тільки говорив йому, що як буде помагати робити, дістане удержання чи частину приходу, домагається заплати, бо через певні причини не могли погс-дитися оба».

Впершу чергу ми хотіли б підчеркнути, що коли батько владі на землі, до такого ку-сника землі і ВИЗИСКУВАТИ кожного зокрема. Наділений таким кусником землі фармер справді думає, що це його ко-ограниченна власність і рве ко-риніи день і ніч, вибирає ка-міння, оре, сіє, продукує, дума-ючи, що це для себе і своїх.

Коли вже вичистив досить землі (а до цього треба було всякого знаряддя і машинерії), коли огородин, поставив бу-динки (а на це треба було за-тягнути довг), так він і не огля-нувся, як попав в довги до то-го стенищи, що немає для него виходу. Так хитро це все по-строєне і так скоро замотався панш чоловіка в ці довги, що він й сам не знає, як це ста-лося. А тоді ГОТОВУ, ВИПРОБ-ЛЕІЕМ ФАРМУ ЗАБИРАЮТЬ В НЕГО і або продають її дру-гому такому чорноробови, або самі цю орудують найапоно працює. Чи не хитра штука?

Коли ж усунулиши всю зем-лю, так як он в Радянськй Союзі, і сказати, що вона не належить до якого окрема, а до вськ равам, до цілого пра-цотворчого суспільства, що всі на шкє є рівними робітн-

ється, що може, коли не зая-вив, що буде робив зардомо.

Родичі повинні радитися з дітьми, як і що робити та як вправляти працю так, щоби всі мали корисне заняття і щоб робота робилася без прогулів і перешкод. Головно такі ро-боти, як сіяння на весні або мо-лочення в осенні, чи живіння, це не терпять прогулів і один день багату значить. А прогинути будуть, як робота не пашова-на наперед.

Треба також, щоб часом батько дав дітям признання, як вже це може дати заплати. Признання нічого не коштує, а головню припинє признання, перед чужими людьми. Це під-бадьорне дивину до дальших змагань і зусиль та виторвоє в молодій людшин почуття нев-пости себе і віри в свої сили. Коли ж вічно тільки ганьбити сина чи дочку, що цього та то-го не зробили, не виконали, а не епімути про це, що вони зробили, так такі діти трапля-ю до батьків довіри і пошану і в їхніх очах батько тоді не вар-тує багато.

Закон глядять на справу так, що коли син чи дочка можуть вже самі на себе робити, а родичі неворюють їх помагати робити вдома, так за це повин-на бути пенна заплата так са-мо, як чужому чоловікові, а ви-плата, що батьки «годували» дітей, є тул наирочому, бо це їхній обов'язок старатися малю-дичим дітьми, доки не ста-нуть пошколотими. Колись хтось нама так старане, тепер ми цей довг епімуємо і старане мось нацим дітьми.

Всіма фондами грошевими й іншими розпоряджає заряд комуни через господаря. Впер-шу чергу узглядняють потреби хворих товаришів, а дальше загальні потреби. А ті потреби, щоби утриматися сям-так на силах, досить значні.

Хліба ми отримуємо тут від адміністрації 400 грамів, це так звана «пайка» на особу. Корис-таємо ще з 2-годинного про-ходу денно, але на днях вже за-повіли нашому товаришові старості зменшення проходу і кожного з'окрема у відступах, як при війську. Все це лише початок.

Вислані Вами гроші через МОДР — ми від часу до часу дістаємо.

Іменем колективу 186 політ-визнів фашистської каторги в Грудзьондз складаємо Вам ши-ру пролетарську подяку за Ва-ші листи та за оказану нам по-міч.

Шлемо Вам наш гарячий ко-лективний привіт та побажан-ня успішного розвитку Вашій організації, яка займає поваж-не місце в міжнародному фрон-ті революційної боротьби, в нашій спільній боротьбі проти диктатури буржуазії, за дикта-туру пролетаріату.

З комуністичним поздоров-ленням

Підписи вязнів.
Грудзьондз 9 вересня 1931.

ЛИСТ ПОЛІТИЧНИХ ВЯЗНІВ З ПОЛЬЩІ ДО ТОДОВИРНАЗУ

Головна Керуоча Рада ТОДОВИРНАЗУ отримала з тюрми Грудзьондзу, в Польщі, листа від політичних вязнів Західної України, що його нище подаємо.

До ТОДОВИРНАЗУ!
Дорогі Товариші!

Ми, політничні вязні Західної України і цілої Польщі, пере-буваємо за тюремними кратами в Грудзьондзу. Ми шлемо Вам наш братерський привіт. Гаря-че вітаємо Вашу братню орга-нізацію Товариство Допомоги Визвольному Рухові на Захі-дній Україні, яку Ви створили.

Ми певні, що Ви займете од-не з наповажніших місць в між-народньому фронті клясової боротьби в несенні помочі ре-волюційному рухові взагалі. Такої певности подає нам Ва-ша успішна і численна органі-зація, що групує широкі пра-цюючі маси, готових до вида-тного попертя революційних борців, що ведуть завзяту бо-ротьбу з кривавими окупантами, з клясовим ворогом взага-лі.

Товариші! Ви знаєте, що в теперішньому моменті світової ваги, в моменті небувалої сві-тової кризи, що підважує осно-ви гнилого капіталістичного ладу, коли міжнародній буржу-азія загрожена пролетарською революцією, гарячково зоро-ється проти СРСР, чолове місце займає фашистська Польща, а терен Західної України — це терен бою в надходячій війні.

Фашизм це розуміє, звідси й його особлива нагілка на захід-но-український революційний рух, що героїчно бореться з польським і українським фа-шизмом та соціал-фашизмом. Звідси і цей кривавий терор, при-бираючи форми громадянської війни.

Світова криза особливо силь-но ударяє в гнілі підстави польського капіталу. Щораз вижче сягає хвиля революції. У Львові і Варшаві, у Вильні і Познані і в цілому краю робіт-ничі маси виходять вже на зу-лиш та ставлять щораз сильні-ший опір фашизму і його найтам.

Вогонь революції огортає села. Західно-украї-нські працюючі маси села, неза-можні селяне, як і в цілій Поль-щі на голову гонять від себе явних і замаскованих фашистів і стають під прапор комунізму. Вирівнується революційний фронт боротьби, нога в ногу з пролетаріатом йде до бою пра-цююче селянство.

Відмовляє послуху фашиз-мові і його остання опора — армія. Жовніри не хочуть бу-ти кратами своїх братів — про-те говорять щораз частіші ви-падки спільної боротьби проти фашизму.

Страх перед революцією, за-пекла ненависть до її огнища — СРСР, пхают міжнародній імперіалізм, а особливо поль-ський фашизм, до війни проти Радянського Союзу. Щораз коротше готуються міжнародні імперіалісти до війни, змага-ється щораз то більша небез-пека збройного нападу на Ра-дянський Союз, щораз частіше організують провокаційні ви-хватки і замах на радянські посьельства і консульства. О-станнім разом знов українська бойвка з УНДО, що злиглася з замах на консульство УСРР у Львові.

Гарячковим темпом удоско-люють буржуазія свій апарат шету, визиску, терору і війни. Фашистська реакція не сходить з порядку днй. Кривавий терор шалеє всюди. Фашизм стара-ється розбити, зламати най-менший пром революційного руху особливо його авангард — комуністичну партію, щоби забачити собі плечі в надхо-дичій війні.

Ми, політвязні, в спосіб най-більше безпосередній відчува-ємо атаки фашизму на своїй

Були конкретні випадки, що гроші, прислани товаришами на прожиток, забирали як о-плату на судові кошти. Скоро-тили нам право на світло вече-ром, за яке мусимо платити. Гарячу воду, яку ми діставали досі по пів кварта денно, тепер заборонили зовсім. Їжа, що й так була неможливою, тепер і говорити не приходится за неї. Рано ми дістаємо в 6 годині чорну воду, в 12 вполудне сіру воду зі закришеною кар-топлею або кількарічним за-цвілим горохом з черваками, те ж саме в 5 годині на вечерю.

Все це як ніж на горлі став-ить нас на воєнному положен-ні з воюючим фашизмом, за-ставляє до безпосередньої бо-ротьби з ним, це гострішої сьогодні. До нині ми кріпко тримаємося політничної і госпо-дарчої комуни, будемо її боро-ронити й надали.

Але, Товариші, памятайте, що для успішної оборони на-ших прав перед такими атака-ми, нам особливо тепер, як ні-коли, необхідна Ваша видатна поміч політнична і матеріальна. Без Вашої допомоги вижити буде годі.

Ми прохаємо Вас, цілу орга-нізацію, від нашого колективу, що начисляє 186 товаришів з різних закутків краю Західної України і Західної Білорусі, щоби Ви помагали нам гроше-во. Як будете, Товариші, поло-жеття наше не розжеє. В тако-му моменті ми крайню нуждає-мось в регулярній помочі, а що й останню майже немає зовсім, тому й просимо Вас, присилайте, засильте нас, щоби ми могли выдержати в першій боротьбі і зберегти себе як організацію, як бойову силу для дальшої боротьби й по виході на волю. Памятайте, що Ваша допомога для нас буде видатною допомогою і майже одинокою.

В нашій вязничій знаходяться товариші, що засуджені від 4—10 років, а то й довше. Вони засуджені на тяжку вязничу Є багато з нас, що сидять вже по 6—7 років і довше. Усі з на-длюдним здоров'ям зовсім, е-хлорі. Жинемо по 4, 7, 10, а то й 17 чоловіків в тюремних на-

мерях. До цього часу ми твер-до боронимо прав, здобутих кровю наших товаришів-політ-визнів, хоч кожний день муси-мо відбивати різні атаки, спря-мовані на наші права. Цілий наш колектив є керований ви-бранним зарядом, назовні ре-презентує нас товариш старос-та, якого тюремна адміністра-ція не узнає.

Всіма фондами грошевими й іншими розпоряджає заряд комуни через господаря. Впер-шу чергу узглядняють потреби хворих товаришів, а дальше загальні потреби. А ті потреби, щоби утриматися сям-так на силах, досить значні.

Хліба ми отримуємо тут від адміністрації 400 грамів, це так звана «пайка» на особу. Корис-таємо ще з 2-годинного про-ходу денно, але на днях вже за-повіли нашому товаришові старості зменшення проходу і кожного з'окрема у відступах, як при війську. Все це лише початок.

Вислані Вами гроші через МОДР — ми від часу до часу дістаємо.

Іменем колективу 186 політ-визнів фашистської каторги в Грудзьондз складаємо Вам ши-ру пролетарську подяку за Ва-ші листи та за оказану нам по-міч.

Шлемо Вам наш гарячий ко-лективний привіт та побажан-ня успішного розвитку Вашій організації, яка займає поваж-не місце в міжнародному фрон-ті революційної боротьби, в нашій спільній боротьбі проти диктатури буржуазії, за дикта-туру пролетаріату.

З комуністичним поздоров-ленням

Підписи вязнів.
Грудзьондз 9 вересня 1931.

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА ПОЛІТВЯ-ЗНІВ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ

Головна Керрада ТОДОВИР-НАЗУ звідомляє, що наспіли дальші жертви на політвязнів Західної України від слідую-чих відділів ТОДОВИРНАЗУ:

Веланд, Онт.	\$ 5.00.
Едмонтон, Алта. ...	20.00
Гемилтон, Онт. ...	15.00
Торонто, Онт.	15.00
Вест Торонто, Онт.	13.33
Форт Вил'ям, Онт.	1.00
Монтреал, Кве.	20.00
Колгорст, Алта. ...	10.00

З Маршал, Саск., надіслали т.т. Кордаш 55 ц., А. Ленів 50 ц.; Е. Пацінок з Ірвінга, Алта., \$2.00. Разом наспіло на політвязнів \$142.02.

Дотепер висла на очереz МОДР на політвязнів Західної України \$750.00. Впрст до тюрем політвязням на Західно Україну висла \$100.00. Зараз вислає Керрада ТОДОВИР-НАЗУ знов \$15.00 на політв-язнів Західної України, що том-ляться в тюрмі Грудзьондзу, відки написали листа, якого подаємо на цій же самій сто-роні «УРВ».

Головна Керрада ТОДОВИРНАЗУ.

АМЕРИКА ДЕПОРТУЄ БРИТІЙЦІВ.

ПІЛІМАНВТ, Англія, 24 ве-ресня. — Около 200 чоловіків, жінок і дітей, яких американ-ський уряд депортує своїм коштиом до Великої Британії, висіли тут сьогодні з корабля. Причиною депортації було те, що вони не могли вийти заняті в Сполучених Державах.

Депортовані творить 50 фа-міль, що ввійшли бузи до Спо-лучених Держав в останній де-сятьох роках. Якійсь час їм поподилося «добре», але коли настала криза і вони осталися без праці, американський уряд прийшов до заключення, що ліше їх депортувати своїм коштом до Великої Британії, чим користи, хто знає доки.

Велике число цих дітей є громадянами Сполучених Дер-жав, бо там вони народилися, але британські урядники впустили

FARMER'S LIFE

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICES AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$2.00

Telephone: 51 465

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ

Газета для українського фермерства в Канаді — виходить кожної середи. Видає Робітниче-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українському Робітничому Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$2.00

Адреса:

FARMER'S LIFE

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ЛИСТОПАДОВА КАМПАНІЯ ПРЕСИ

Товариші й Товаришки!

Всі ви вже знаєте, що місяць листопад є призначений Всеукраїнським Ет'дпом кожного року на кампанію для нашої робітничо-фермерської преси.

Ніде в капіталістичних країнах преса працюючих не вдердалася б з самої передплати, якби її читачі не помогли її ще додатково пресовим фондом. Робітничі чи незалежний фермер не завжди можуть справлятися на час з відновленням передплати, але бажають читати свою пресу. Значить, її треба далі видавати для них, а це ставить Робітниче-Фармерське Видавниче Товариство в трудне фінансове положення: треба видавати часописи, а де є фонди на це?

Всякразі наші Ет'дпи рішили, що всі наші читачі й члени всіх наших організацій повинні почувати на собі обов'язок попрацювати ширю в місяці листопаді для своєї преси. Перше вони повинні знати способи роздобути пресового фонду. Друге, вони повинні попрацювати для поширення своєї преси. Третє, вони повинні доглядати за передплатою, яку читачі ще не вирівняли.

Для здобуття пресового фонду звичайно устроюються в місяці листопаді якесь підприємства: представлення, концерти, забави, збірка хата в хату, тощо. На це в кожній місцевості вибирають комітет для придумання, впливування й устроєння такого підприємства чи підприємств.

Для поширення своєї преси кожний листопадовий пресовий комітет на місяць творить теж відповідні плани і переводить їх в життя. До цієї праці треба втягнути всіх наших членів і читачів. Треба, щоб вони брали на себе обов'язок піти до своїх найближчих сусідів, взяли з собою певне число часописів і старалися здобути нових передплатників. Далі кожний місцевий комітет дістає від видавництва спис тих читачів, яких передплата не відновлена на час, заглядає й ї треба старатися всіми силами сколектувати.

Є неслушно, щоб одні читачі платили на час за часопис, а другі читали на кредит, якщо можуть заплатити. Передплата на нашу пресу не є висока, коли брати під увагу, що ця преса навчає. А цей же нема вже багато таких читачів, які не бачили б великої користі — як моральної так матеріальної — з читання своєї преси, отже при добрій волі можна завжди повести діло так, щоб вирівнувати свою передплату на час.

Колі сказати правду, то деякі читачі на фармах ставляться так до свого часопису: як ліпші часи, вони думають, що їм тоді часописи не дуже треба, ставляться байдужо до часопису; коли ж криза, — коли часопис інформує їх про кризу, пояснює, звідки вона береться і як вона спадає тягарем на працюючі маси, — тоді такі читачі вже хотіли б читати, але є в них вимівка, що через кризу вони не можуть платити на час. Ми знаємо, що так — що деякі справді попали в таку нужду, що тяжко їм навіть на передплату здобути 2 долари. Але це лише деякі. Інші, коли ширю хотіли б, знайшли б цих 2 долари.

Незможні фермери могли ще досі надіятися, що криза тимчасова, що вона скоро проминє, що вони ще доробляться маєтку, заживуть добре і т. д. Але тепер, коли криза триває вже третій рік, коли справджується все, що писала їхня преса, іменю що не йде до ліпшого, а до гіршого — тепер вже нема чого надіятися на яексь поліпшення, на яексь чудо, бо чуда тепер не діються. Тепер діється тільки зима, як криця, й уевбаліана боротьба за життя. Боротьба між класами. Між ними, що заволоділи всім і всею посади, а тими, що нічого не мають, або дуже мало мають, хоч все витворили.

Це тепер відбувається і й буде з кожним днем щораз більше відбуватися. І до цієї боротьби запрояжене є в першу чергу преса.

Преса об'єднує, або розєднує; преса організує або дезорганізує; преса, настроює, або розстроює; преса підбадьорє, або знеохочує; преса освідомляє, або затуманює — залежно від того, чия це преса.

Колі не паньська преса, призначена для працюючих, вона розєднує, дезорганізує, розстроює, знеохочує, затуманює й впроваджує в блуд працюючих.

Колі ж це преса працюючих, вона старається об'єднувати їх, гуртувати в організацію, настроює їх бадьорю, зоохочує, освідомляє і правдиво інформує про все.

Преса в цивільних часах, це могутня зброя в боротьбі двох класів: працюючої і панівної. І чим ліпша її більша буде преса в працюючих, тим скорше вони поб'ють. Тим скорше вони вберуть свою нужду, недостачі, муки й терпіння, що дає їм криза й капіталізм.

Добре подумати, так преса для працюючих є тепер так важка, як пожива, одежа й житло, бо не буде своєї класової преси, як могутнього засобу боротьби, а часом не буде поживи, одежі й житла.

Дятого цього року, що криза в нєму щораз більше допкуює, що найша класа щораз більше зналево всі тигарі на працюючих і що заді цього розгортається щораз більша бє боротьба в кожній капіталістичній країні — преса працюючих є більше потрібна, як була минулого року. Дятого цього року, в цій листопадовій пресовій кампанії, треба розгорнути далеко більшу діяльність, як минулого року.

Треба зібрати більше пресового фонду, щоб забезпечити існування своєї преси через доту нєму. Треба ширшити більше додатних передплат, щоб забезпечити собі регулярну испє-

ку часописів і знати, що діється на фронті класової боротьби. Треба вміти позискати більше нових передплатників, щоб поширити рух працюючих та втягнути нових борців в цю класову боротьбу.

Отже, товариші й товаришки, приготуємо всі ширю — з самопосвятою, з самопожертованям, з бадьорістю й підйомом, з неохитною вірою в побєду — до надходячої листопадової кампанії для нашої бойової преси!

Завчасу творім комітети для вироблення й проведення плянів цілої кампанії. Заангажуємо всі до несення помочі панів преси!

Хай ударне переведення цієї пресової кампанії буде доказом, як далеко ми всі політично зрілі й освідомлені!

Чумо всі до праці!

ФАРМЕРИ ПРОВІНЦІЇ АЛБЕРТИ Й СТУДЕНТСЬКИЙ ІНСТИТУТ В ЕДМОНТОНІ

Через навал іншого матеріалу в нас мало пишеться про Студентський Інститут при ТУРФДімі в Едмонтоні. А треба писати про його бідше і об'єднувати албертійських читачів з ним.

Зачнемо від того, що великий вождь всевітнього пролетаріяту Ленін так шарактеризував три найбільші потреби для працюючої класи:

перша потреба вчитися, друга потреба ВЧИТИСЯ і третя потреба ВЧИТИСЯ.

Колі Ленін це говорив, він знав, що говорить. З ним кожний погодиться, що працюючий клас нічого більше не треба, тільки знання, науки, а решту вона сама все інше здобудє.

Ленінів найкращий учень і теperіційний провідник світового пролетаріяту т. Сталін, теж закликає, щоб робітнича клас створила сама свою трудову інтелігенцію, тобто людей з наукою й знанням.

І всі ми в Канаді знаємо, що нам треба знання й науки; треба нам багато людей, що могли би робити умову роботу, вчити наших дітей і нас, бути учителями по школах на фармах, секретарями по муніципалах в фармерських округах,

ТОДОВИРНАЗУ

Ану-те читайте: ТО (варієтство) ДО (помочи) ВО (звольному) Р (ухові) НА Э (акцідній) У (країні).

Знаєте вже тепер, що таке ТОДОВИРНАЗУ?

Початкові звуки назви Товариства Допомоги Визвольному Рухові на Західній Україні.

Попри нашу повсякденную боротьбу разом з другим трудящим Канади, з дармоїдною класою Канади, ми, українські класово свідомі робітники рїлї і фабрики, мусимо також тягнути за визвольну боротьбу наших братів і сестер на Західній Україні.

А під Західною Україною треба розуміти всі ці етнографічні території, які замешкує український народ праці, а які мали це нещастя, що не прогнали своєї і чужої буржуазії, але пішли за провєдому запроданія та понаписали під чуже буржуазне панування.

Під шляхоцько-фашистську Польщу понало поверх 6 мільйонів українського трудового народу; під цигансько-боярську Румунію около 600,000, а під чобіт зарозумілих чеських буржуїв около 500,000.

Разом поверх СІМ мільйонів наших братів і сестер є під пятою найздичка-окупанта тоді, коли Велика Україна стала своєю бідня і входить в склад Союзу Радянських Соціалістичних Республік, як вільна, самоправна і рївна другим країна, Радянська Україна.

На Радянській Україні йде повний пїчим і ніким не гальмований розквіт національної формиою а пролетарського змістом життя, а на наших землях Західної України панують голод, гнет, катування, тюрми, заборони шкіл, організації, шпигування і шкародокливанням.

Дятого треба всіоди по фармах творити відділи ТОДОВИРНАЗУ і дати цій корнійчій дії руху працюючих організацій всею моральну і матеріальну піддержку і поміч.

Жнемо в таких часах технічного розвитку, при таких умовах порозуміння і звикан та перевою, що пїдана країна не є сама собі достаточна й встаряюча. Пика країна не має всею того, що їй потрібно. Одна має каву, друга має шеницю. Одна має барабони, друга має бацапи. Треба, щоб

працююча класа одної країни вимїнювалася продуктами з працюючою класою другої країни. Тому наша політика на загал мусить бути міжнародна, інтернаціональна. Але це ніяк не заборонє нам бути українськими робітниками рїлї і робітниками фабрики. Це аж ніяк не здержує нас від бажаняня обєднати ВСІ УКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ, тобто все українське ТРУДОВЕ НАСЕЛЕННЯ, що живе на тих землях, в одну Радянську Соціалістичну Республіку, яка й надалі входитимє повнотою в Союз інших Радянських Соціалістичних Республік. Такий Союз

ВЕЛИКЕ ЗНАЧІННЯ ПРЕСИ

В однім чськїм селї жив селянин бідняк. Мав одного коня й одну корову. Звичайно на весну спрягався з сусїдом. Але одної весни, заки зачали сїяти, в сусїда кїн заслаб і натягнув ноги. Нема чим спрягатися.

Перший селянин вичитав з кусника рїльничої газети, яким було завинєне мило з міста, що можна привчити молочні корови робити в плузі, возї, тощо, але треба пошити на них хомути, як на конї, не ярма, і треба добре кормити. На перї був навіть образець, що хомут на корову робитьсє так, щоб вона тягла карком, а не грудями, як кїн.

За деякий час сусїдї здивовано вибїгали на двір глядїти, як цей селянин запроягає в якїсь дивовижні шори свою й сусїдову корови й вчить їх тягнути.

За тижнець здивувалисє ще більше, коли він коня продав на ярмарку, а потїм на другий день виїхав в поле орати коровами. Він обробив весну собі й сусїдовї на час й молоко було

ЦЕРКОВНИКИ ХОТЯТЬ НАКОРМИТИ ГОЛОДНИХ "ДОБРОЮ ВОЛЕЮ"

В Торонто, в цїм великїм містї провінції Онтерїо, в оїсїду багачїв та мільйонерїв, в оїсїду канадського христїанського протєстантизму — відбувася недавно зїзд (сїнод) англїканської церкви. Зараз, коли не пишеться, відбувасє там місїсїйний конгрєс Юнаїтед Чорч оф Канада.

Англїканські церковні проповїдують божу справедливїсть і що вони є по сторонї народа. Але вони не спромогалисє зробити для тої частї народа, що є без праці, голодує, нічого їсти, як тільки завистї свою доброю волею та добрі замїри.

Ця облудна і фарисейська заява бурнула навїть декого з присутних попів і одїн з них, а кенон Дж. Кодї з Торонто, встав і сказав таке, як подає преса:

"Сїнод стараєтьсє залагодити одну з найбільш глибоких і складних проблем модерних часів (безробїття) добримї замїрами і доброю волею. Це небезпечє".

Цє подаємо не на доказ, що Кодї та йому подібні є по сторонї працюючого народа — ні, бо їоді попї не є — а тому, щоб їоді показати, що Кодї розумїє небезпечку для англїканської церкви від такогò ставлення справи. Ця церква подекуди вже тепер свїтїть пустою в день вїдпрашє. Робїтничо-фермерська маса захищає вже розумїти, що всі церкви, без огляду, які їм замїчани та вїруванїя, це, капїталїстичні агенції і тому уже щораз менше робїтників та незможних фармерїв берє участь в церковних комедїях та церемонїях.

Отже коли Кодї заговорив, то заговорив з боязнї, що цї пустка більшатимє а розгортаням капїталїстичної кризи.

Маси захищають питанєся, якцї є бог і його справед-

ВЕЛИКІ УСПІХИ РЕВОЛЮЦІЙНОГО СЕЛЯНСЬКОГО РУХУ.

У Берліні закїнчив свою роботу поширений пленум бюра європейського селянського комїтєту. На пленумї брали участь представники селянської частї в Польщі, Ірландїї, Італїї, Угорщинї й Югославїї.

Пленум констатував великі успіхи селянського руху за провєдмом європейського комїтєту в Ірландїї, де нїнї організовано 70 місцевих селянських комїтєтів.

На 27 вересня ухвалєно скликати конгрєс трудящих селян Ірландїї.

Пленум констатував також великі успіхи Нїмєччини в організаційному охопленнї селянського руху. В рядї районів Нїмєччини, за провєдмом комїтєту, провєдено успішно боротьбу проти продажє з торгів майна бідних і середніх селян, які не сплатили недоїмки.

Особливї успіхи пленум констатував на З а к а р п а т с ь к ї й Україні, де на конгрєсї, що недавно відбувася у Мукачевї, взяло участь 3,000 селянських делегатїв.

ЗАЧНУТЬ ПЕРЕГОВОРИ ЩОДО БУДОВИ ВОДНОЇ ДОРОГИ СВ. ЛАВРЕНТІЯ.

Вїстка з 7 жовтня з Оттави говорить, що негаїно мають розпочатисє перєговори між урядами Канади й Сполучєних Держав щодо будови водної дороги для великих морських кораблїв з довж. рїчи св. Лаврентїя та через Великі Озера аж до Форт Вїл'ям. Цї роботи вимагують виконання нових каналїв та подгїлєння їснуючих. Цє забере роки часу, але коли дорога ця буде скїнчена, великі кораблї, що тепер можуть плїсти тїльки до Монтреалу, зможуть тоді приплїсти аж до Форт Вїл'ям. В зв'язку з каналом будувати будувати водно-електричнї стациї, що постачатимуть багато електричної сїди для Канади й Сполучєних Держав.

Вїстка з 7 жовтня з Оттави говорить, що негаїно мають розпочатисє перєговори між урядами Канади й Сполучєних Держав щодо будови водної дороги для великих морських кораблїв з довж. рїчи св. Лаврентїя та через Великі Озера аж до Форт Вїл'ям. Цї роботи вимагують виконання нових каналїв та подгїлєння їснуючих. Цє забере роки часу, але коли дорога ця буде скїнчена, великі кораблї, що тепер можуть плїсти тїльки до Монтреалу, зможуть тоді приплїсти аж до Форт Вїл'ям. В зв'язку з каналом будувати будувати водно-електричнї стациї, що постачатимуть багато електричної сїди для Канади й Сполучєних Держав.

ВІН БИ ЙХ ПОТОПИВ.

Одїн з консервативних послїв в британському парламєнтї, з приводу бунту британських моряків, сказав таке:

"Я в нїякому разї не пішов би на уступки бунтівникам. А коли б вони не поєдучали мене, то я би приказав їм в Скапа Фловї і потопив би їх та, як потоплена була нїмецька фльота".

Цїкаво, кому той посол "приказав би їти?" Лєдві, чи його прикази в данїм разї мали б якусь вартїсть, і чи матрози не приказали б йому піти там, де нїмецька фльота?

ПРИПІНЮЮТЬ ВИПЛАТУ БРИТИЙСЬКИХ ПЕРЕКАЗІВ.

ЛОНДОН, 23 вересня. (К.П.)

Бритиїський головний пошмаїстер видав сьогондї розпорядженнє, на основї якого британські поштовї перекази (мопей ордерє), виданї після 22-го вересня, не будуть платні в Канаді.

ТОВАРИШAM — В СРСР.

Здоров'я були, Ви, Товариші рїднї! Ви волю здобуді, ви вже всі свободнї. Ви праці людськїй царство збудували й испїсїєте її похвалїнь пєани. В нас нема вже тих, що нас закувалїли. Та ми сподїємось, що й в нас настане час, що лопнуть путя й народ встанє. Д збрїї метнїтї усі крици свої. Життя цїле своє зникне, поганє відомстимо ї панїв в нас теж не стане. Побудуємо і ми свої Дїпарьєстани, Мадїтгорєська, Гроздїя й Волхубиди. Бажанїя житї є і в час є гурду. Обовїчю здобк Євїстїтїх Горїв Замаять всодї червоної прапори. Символ робїтничо-фермерської влади. Повстануть всодї ради, радї: Панащїк, Мєксїканський грїнга, ПАСЦ, Канада, Аляска, аж геть до Берліна

Проплю, аж по льодовий вал по підїбїгунїю околїї холодин. Залує нас Інтернаціонал "Повстанте спанї і голодин!" І подамо вам руку мозолїсту Понад Берїгєву воду чїсту.

ЧАС ВЖЕ ПЕРЕСТАТИ ВІРИТИ ПОРОЖНИМ ОБІЦЯНКАМ, ЯКИМИ НАС ДУРЯТЬ

Ривертон, Ман. Можна ще знайти неосвідомих і легковірних людей. Їхав я свого часу до Арборі в дорозі стрівув піхотинця. Думав, що якийсь безробітний, став возом і попросив сідати. Був це незалежний фермер з невіддаленої місцевості. Заговорили ми про величину і про політику, бо тенець якого найбільше між нами говориться.

Чоловік зачав вихвалювати пана посла Інгалдсона, що ніби то старається догодити нашим людям. — Еге ж, за наші гроші, подумав я. Спитав я, чи для него особисто зробив дещо пан Інгалдсон, але не дістав відповіді. Я зачав йому пояснювати, що Інгалдсон тільки позиції від нас шукає і тому леститься, але на ділі він такий самий, як Торвалдсон з Ривертон або другий пан. А той "грені", що він що весни на дороги привозить, це є з людських податків і не можна дістати без послаття, бо на кожний округ це мусить бути розділене.

Цей чоловік думає ще, що теперішній Бреккен уряд є фармерський. Не хоче знати, що є фармері і фармері. Є фармері незалежні такі, як я і він, що працюють багато, а

мало користують, і є фармері, що фармерують фармерів, тобто використовують бідняків на всякі способи. З чого Інгалдсон зараз живе? Є головою пугу жпвого скота на Маїтобу і має добре платну посаду, а коли до цього вибрав би його це нонново по сьом і дали б йому \$1,800 вірків за кілька тижнів присутності в парламенті, так він не знає бідного і ніяк його не розуміє, бо тільки бідний може розуміти бідного. Я сказав, що уряд Брекена є панський уряд, буржуазний, а не дійсний фармерський.

Є ще багато, що не можуть чомусь цього зрозуміти, що буржуа (чи вони дуже багаті, як Торвалдсон в Ривертон, чи менше засідби, як Інгалдсон), не є по стороні бідняцьких фермерів, чи робітників в місті. По мітингу, що був в Ривертоні проти будови моста, пан Інгалдсон не пішов по бідняцьких фермерів і не спитав їх, як їм житись, що вони худять, в чім вони оцяпенні, але пішов до таких, як він і є вже чутка, що як нема моста, не буде ніякої іншої запомоти. Навпаки сказано, що в нас безробітних і голодних нема цілком, так їй допомогти не треба.

Незалежність.

стам, готові стати до боротьби проти такої системи, що виноджує маси людей. Ми домагаємося негайного звільнення ув'язнених товаришів, керівників компартії, також гостро протестуємо проти загального поліційного терору і депортувань чужинців з робітників. Нам належить сповістити Канаду в дісно демократичній країні.

Ми вважаємо депортацію за найгірший поступ пана Бенета, котрий виключно обороняє лише капіталістичні інтереси. За згодою канадського уряду агенти заманили чужинців-робітників з фіамілями до цієї країни обіцяючи всім "мирне життя, добробут і демократію" в ній.

За згодою кан. уряду всякі агенти, компанії та банки випрацювали працю і гроші в цих людях. Їх доведено до втрати маєтків в їхніх країнах, а тут в країні "добробуту" випрацювали своє здоровля і зараз при-

ляне пропадати марше, а пані лопали з росокошів з неї. А може він давав цю землю тільки куркулям, що мали досить своєї власності? Так воно виходить, якщо правда, що Ковталюк мусів почасти тікати в селянських білих штанах та цю його "селянше" в очі вивезати. Невже, що бідні його не вивезали, але багаті за якусь ласку давали їх. От який з него був "комісар" по земельним справам на Рад. Україні!

НЕЗАМОЖНИКИ РОЗКРИЛИ ПАНСЬКОГО АГЕНТА І ДАЛИ ЙОМУ ВІДПРАВУ

Попларфілд, Ман. Десь прикінці серпня мав в нас "лекція" авіаній вже всім панський агент Ковталюк і коли один товариш, паслудившись до нудности наклепів про Радянську Україну — запитав, чому Ковталюк цілий вечер говорив тільки про східню Україну, а нічого про повсюдену польськими шляхотними фаністамі, циганськими румунами і чеськими промишловцями Західню Україну, так Ковталюк відповів, що тому, бо канадські більшовики дуже агітують за Радянською Україною і він хоче доказати, що радянська система влади невідповідна. Тоді товариш сказав йому, що він інакше думає про це: Коли фермер має дві корови і одну продасть, так він не думає про ту продажу, а тільки про те, що це йому осталося.

Так і Ковталюк та йому подібні. Продали Західню Україну ворогам і не думають та не говорять про неї більше, але осталося ще вісьма робітничіх селянська Велика Україна і що хотіли би панський Ковталюк промінати за панські посади. Дали б їй чортів аби не більшовикам, бо більшовики посади не дають, а як дадуть, кажуть чесно робити.

Доказав брехню. Коли Ковталюк сказав, що хто має білі руки, того брали під "стенку", тоді один товариш запитав, де Ковталюк вихав був на цей час свої білі ручки, що його не взяли? Він відповів, що замавав руки болотом і вивіз селянські штани на себе і так втік від смерті. Цим самим заперечив Ковталюк, що селяни розстрілювали, бо як би були це робили, Ковталюкові білі портяниці були б його не врятували, але це, що та одиначені осіб ніхто не зачинав, бо ж, звісно, робітничіх селянська армія робітників та селян не розстрілює — власне й є доказом, як панські агенти Ковталюка брешуть, коли говорять про розстріли селян. Говорять про селян, а мають на думці багаті, що мешкають на селках та внаєскувати бідному. А це ніякий то бі селянин, як він наймитами добробився. Не куркуль і внаєскувач, часами далеко більший за фабричного, чи банкового внаєскувача. Через таких панів а Радянщині до Канади тікали і вони мусів парувати на разду.

Жалував панської землі. Пришав він, що в жмітам селі йому казали внаєскувати ринодну землю. Він сказав селянам, щоб самі ділили, а він тільки внаєскує. Неще то му не хотів, що жаль було йому панської землі, бач як се-

НЕЗАМОЖНИКИ РОЗКРИЛИ ПАНСЬКОГО АГЕНТА І ДАЛИ ЙОМУ ВІДПРАВУ

Попларфілд, Ман. Десь прикінці серпня мав в нас "лекція" авіаній вже всім панський агент Ковталюк і коли один товариш, паслудившись до нудности наклепів про Радянську Україну — запитав, чому Ковталюк цілий вечер говорив тільки про східню Україну, а нічого про повсюдену польськими шляхотними фаністамі, циганськими румунами і чеськими промишловцями Західню Україну, так Ковталюк відповів, що тому, бо канадські більшовики дуже агітують за Радянською Україною і він хоче доказати, що радянська система влади невідповідна. Тоді товариш сказав йому, що він інакше думає про це: Коли фермер має дві корови і одну продасть, так він не думає про ту продажу, а тільки про те, що це йому осталося.

Так і Ковталюк та йому подібні. Продали Західню Україну ворогам і не думають та не говорять про неї більше, але осталося ще вісьма робітничіх селянська Велика Україна і що хотіли би панський Ковталюк промінати за панські посади. Дали б їй чортів аби не більшовикам, бо більшовики посади не дають, а як дадуть, кажуть чесно робити.

Доказав брехню. Коли Ковталюк сказав, що хто має білі руки, того брали під "стенку", тоді один товариш запитав, де Ковталюк вихав був на цей час свої білі ручки, що його не взяли? Він відповів, що замавав руки болотом і вивіз селянські штани на себе і так втік від смерті. Цим самим заперечив Ковталюк, що селяни розстрілювали, бо як би були це робили, Ковталюкові білі портяниці були б його не врятували, але це, що та одиначені осіб ніхто не зачинав, бо ж, звісно, робітничіх селянська армія робітників та селян не розстрілює — власне й є доказом, як панські агенти Ковталюка брешуть, коли говорять про розстріли селян. Говорять про селян, а мають на думці багаті, що мешкають на селках та внаєскувати бідному. А це ніякий то бі селянин, як він наймитами добробився. Не куркуль і внаєскувач, часами далеко більший за фабричного, чи банкового внаєскувача. Через таких панів а Радянщині до Канади тікали і вони мусів парувати на разду.

Жалував панської землі. Пришав він, що в жмітам селі йому казали внаєскувати ринодну землю. Він сказав селянам, щоб самі ділили, а він тільки внаєскує. Неще то му не хотів, що жаль було йому панської землі, бач як се-

НЕЗАМОЖНИКИ РОЗКРИЛИ ПАНСЬКОГО АГЕНТА І ДАЛИ ЙОМУ ВІДПРАВУ

Попларфілд, Ман. Десь прикінці серпня мав в нас "лекція" авіаній вже всім панський агент Ковталюк і коли один товариш, паслудившись до нудности наклепів про Радянську Україну — запитав, чому Ковталюк цілий вечер говорив тільки про східню Україну, а нічого про повсюдену польськими шляхотними фаністамі, циганськими румунами і чеськими промишловцями Західню Україну, так Ковталюк відповів, що тому, бо канадські більшовики дуже агітують за Радянською Україною і він хоче доказати, що радянська система влади невідповідна. Тоді товариш сказав йому, що він інакше думає про це: Коли фермер має дві корови і одну продасть, так він не думає про ту продажу, а тільки про те, що це йому осталося.

Так і Ковталюк та йому подібні. Продали Західню Україну ворогам і не думають та не говорять про неї більше, але осталося ще вісьма робітничіх селянська Велика Україна і що хотіли би панський Ковталюк промінати за панські посади. Дали б їй чортів аби не більшовикам, бо більшовики посади не дають, а як дадуть, кажуть чесно робити.

Доказав брехню. Коли Ковталюк сказав, що хто має білі руки, того брали під "стенку", тоді один товариш запитав, де Ковталюк вихав був на цей час свої білі ручки, що його не взяли? Він відповів, що замавав руки болотом і вивіз селянські штани на себе і так втік від смерті. Цим самим заперечив Ковталюк, що селяни розстрілювали, бо як би були це робили, Ковталюкові білі портяниці були б його не врятували, але це, що та одиначені осіб ніхто не зачинав, бо ж, звісно, робітничіх селянська армія робітників та селян не розстрілює — власне й є доказом, як панські агенти Ковталюка брешуть, коли говорять про розстріли селян. Говорять про селян, а мають на думці багаті, що мешкають на селках та внаєскувати бідному. А це ніякий то бі селянин, як він наймитами добробився. Не куркуль і внаєскувач, часами далеко більший за фабричного, чи банкового внаєскувача. Через таких панів а Радянщині до Канади тікали і вони мусів парувати на разду.

Жалував панської землі. Пришав він, що в жмітам селі йому казали внаєскувати ринодну землю. Він сказав селянам, щоб самі ділили, а він тільки внаєскує. Неще то му не хотів, що жаль було йому панської землі, бач як се-

Жалував панської землі. Пришав він, що в жмітам селі йому казали внаєскувати ринодну землю. Він сказав селянам, щоб самі ділили, а він тільки внаєскує. Неще то му не хотів, що жаль було йому панської землі, бач як се-

Жалував панської землі. Пришав він, що в жмітам селі йому казали внаєскувати ринодну землю. Він сказав селянам, щоб самі ділили, а він тільки внаєскує. Неще то му не хотів, що жаль було йому панської землі, бач як се-

Жалував панської землі. Пришав він, що в жмітам селі йому казали внаєскувати ринодну землю. Він сказав селянам, щоб самі ділили, а він тільки внаєскує. Неще то му не хотів, що жаль було йому панської землі, бач як се-

Жалував панської землі. Пришав він, що в жмітам селі йому казали внаєскувати ринодну землю. Він сказав селянам, щоб самі ділили, а він тільки внаєскує. Неще то му не хотів, що жаль було йому панської землі, бач як се-

авив. Вони це люблять, хоч кожна повиласили крізь подерті штани. "Але нічого. Криза навчить ще їх розуму, бо її цюною початок. Замість подумати над цим, що нам всім треба організуватися в Лігу Фармерської Єдності, бо тільки боротьбою збудемо поліпшення, ми бавимося в націоналістів і хочемо бути панами тоді, як ми пужем дарями. Нам треба подумати, щоб поправити якість нашого життя, а не бавитися в панів. Нежелаючий.

9 ДОЛАРІВ ЗА 9 ДНІВ МОЛОЧЕННЯ ЗБІЖЖА

Брендон, Ман. Прийшла пора живи і я, як безробітний, рішився поїхати на фарми і заробити дещо на прожиток. Трапилося мені дістати роботу в околиці Гаррейв, Ман. З фармером згодився я працювати при молочному по "джеренал вейджер". Працював, як і минулим рокам, по 12 годин при машині, а до того ще около 2 години колом друтих робіт, так що моя денна праця доходила до 14 годин.

З деякими перервами через непогоду працював я поніч 9 днів. Жива закінчилась. Прийшло до виплати. Фармер запитав мене ще раз, яка була згода, а коли почув, що за плату, яку загально платять на живих, заплатив мені до міста і дав мені 9 доларів. Взввми таку заплату за свою тяжку працю, я почув в собі щемаль і обурення, але не міг ніякі слів говорити до фармера про більшу плату, бо бачив, що він і самий мало що заробив. Я лише здвинув плечима і подумав, до якого зубожіння прийшов нині робітник в багатій Канаді, за те, що напружував свої мязи, щоб випродукувати багато хліба і всякого іншого добра.

Я побачив, що лише спільною боротьбою можуть вирватися робітничі і бідняцькі фармер з того зубожіння, в яке їх кидає ситі капіталісти.

Скоро потім сів я на фрейта і поїхав шукати ліпшого "щастя". Опціїї.

РЗТ ЦЕ ДОБА ОРГАНІЗАЦІЯ, ЯКА ПОМАГАЄ В ЧАСІ СЛАБОСТІ.

Нелсон, Б. К. Оцею дорогою складаю щирю подяку Головному Зарядові Робітничого Запомогового Товариства в Вінніпегу за виплату мені \$105 за час моєї десяти-тижневої слабости. Це є дуже видатна поміч працюючій людині і доказує, що РЗТ не є паперовою організацією, ані не дурить працюючих, тільки на ділі, матеріально, помагає своїм членам в разі слабости чи якого випадку. Дякую також тим товаришам, що підчас слабости мене відвідували.

Ми всі повинні бути членами цього корисного товариства РЗТ. Семел Прізрак.

РОСТУТЬ ДОВГІ І НУЖДА НЕЗАМОЖНИХ ФАРМЕРІВ.

Нортен Велей, Алта. Цікаво буде для читачів знати, як цього року живється деяким незалежним фармерам в Альберті, про яку панський заєвоні пишуть, що в ній такий добрий врожай. А от як нам живється: 28 вересня марка цілий день не знізилася градоїній ноці. Крім того вночі став рясно падати сніг і вночі величезні гроудани снігу потім двома годинами дощ зливний дощ в супроводі блискавиць та громів. В часі цих ошадів ніякого врожу не було. В години 2.30 по ніночній все цецало, тільки зурба остало, що буде далі, бо метеорологи так як нема що. Ці дорічна праця гине в кушках в попередній сьоті, а тепер ці язва це його відчентила. Збіжжя арастає, а з ним наша худка і довгі. Іван Борукський.

ТАКІ ВСІ НАЦІОНАЛІСТИ.

Наші націоналісти говорять, що свій повинен поіпрати свого. В них навіть є кляч "свій до свого". Але підчас останніх виборів, як прийхав бувний посол Бенкрофт, один місцевий націоналіст, тільки прісвіє до него та пошептали собі до уха і все було добре, не казав Бенкрофтові платити за сажу. Так само було, як прийхав консернат Стінт. Цей націоналіст прісвіє до Стінта і зачав до него зуби шкрити і шепотіти. Але як прийхав українцеві Навіанській, так панський націоналіст як в самім курті сів собі і заскавав так погадо око, що виглядав, мов опир. От як "свій до свого" практикуються! Да чужого, але до буржуї, то знаєвав, як кіт до сала, а до свого, але до комуніста, то відісєє холодно. Отже це є доказ, що люди числяться не після нації, а після класу, чи не є це доказ? Відповідайте націоналісти.

Хто на него паровий. Цей самий націоналіст, що має всіх інших націоналістів тут в кешені, сказав, що тільки той без праці, що не хоче робити, що той фармер бідний, що лішний. А який то він набрав своїх маєтків? Чи не ті "лішні" фармері йому аєвоні? Внаєскує їх і за це не наєвонить їх нішою паніна. І інші пані націоналісти не мають навіть одного українського анішера до лайф еток худу веркати, але вони собі чулають, який дуже піддаєвоні та "містер", "містер" їх па-

ТАКІ ВСІ НАЦІОНАЛІСТИ.

Наші націоналісти говорять, що свій повинен поіпрати свого. В них навіть є кляч "свій до свого". Але підчас останніх виборів, як прийхав бувний посол Бенкрофт, один місцевий націоналіст, тільки прісвіє до него та пошептали собі до уха і все було добре, не казав Бенкрофтові платити за сажу. Так само було, як прийхав консернат Стінт. Цей націоналіст прісвіє до Стінта і зачав до него зуби шкрити і шепотіти. Але як прийхав українцеві Навіанській, так панський націоналіст як в самім курті сів собі і заскавав так погадо око, що виглядав, мов опир. От як "свій до свого" практикуються! Да чужого, але до буржуї, то знаєвав, як кіт до сала, а до свого, але до комуніста, то відісєє холодно. Отже це є доказ, що люди числяться не після нації, а після класу, чи не є це доказ? Відповідайте націоналісти.

Хто на него паровий. Цей самий націоналіст, що має всіх інших націоналістів тут в кешені, сказав, що тільки той без праці, що не хоче робити, що той фармер бідний, що лішний. А який то він набрав своїх маєтків? Чи не ті "лішні" фармері йому аєвоні? Внаєскує їх і за це не наєвонить їх нішою паніна. І інші пані націоналісти не мають навіть одного українського анішера до лайф еток худу веркати, але вони собі чулають, який дуже піддаєвоні та "містер", "містер" їх па-

ТАКІ ВСІ НАЦІОНАЛІСТИ.

Наші націоналісти говорять, що свій повинен поіпрати свого. В них навіть є кляч "свій до свого". Але підчас останніх виборів, як прийхав бувний посол Бенкрофт, один місцевий націоналіст, тільки прісвіє до него та пошептали собі до уха і все було добре, не казав Бенкрофтові платити за сажу. Так само було, як прийхав консернат Стінт. Цей націоналіст прісвіє до Стінта і зачав до него зуби шкрити і шепотіти. Але як прийхав українцеві Навіанській, так панський націоналіст як в самім курті сів собі і заскавав так погадо око, що виглядав, мов опир. От як "свій до свого" практикуються! Да чужого, але до буржуї, то знаєвав, як кіт до сала, а до свого, але до комуніста, то відісєє холодно. Отже це є доказ, що люди числяться не після нації, а після класу, чи не є це доказ? Відповідайте націоналісти.

Хто на него паровий. Цей самий націоналіст, що має всіх інших націоналістів тут в кешені, сказав, що тільки той без праці, що не хоче робити, що той фармер бідний, що лішний. А який то він набрав своїх маєтків? Чи не ті "лішні" фармері йому аєвоні? Внаєскує їх і за це не наєвонить їх нішою паніна. І інші пані націоналісти не мають навіть одного українського анішера до лайф еток худу веркати, але вони собі чулають, який дуже піддаєвоні та "містер", "містер" їх па-

ТАКІ ВСІ НАЦІОНАЛІСТИ.

Наші націоналісти говорять, що свій повинен поіпрати свого. В них навіть є кляч "свій до свого". Але підчас останніх виборів, як прийхав бувний посол Бенкрофт, один місцевий націоналіст, тільки прісвіє до него та пошептали собі до уха і все було добре, не казав Бенкрофтові платити за сажу. Так само було, як прийхав консернат Стінт. Цей націоналіст прісвіє до Стінта і зачав до него зуби шкрити і шепотіти. Але як прийхав українцеві Навіанській, так панський націоналіст як в самім курті сів собі і заскавав так погадо око, що виглядав, мов опир. От як "свій до свого" практикуються! Да чужого, але до буржуї, то знаєвав, як кіт до сала, а до свого, але до комуніста, то відісєє холодно. Отже це є доказ, що люди числяться не після нації, а після класу, чи не є це доказ? Відповідайте націоналісти.

Хто на него паровий. Цей самий націоналіст, що має всіх інших націоналістів тут в кешені, сказав, що тільки той без праці, що не хоче робити, що той фармер бідний, що лішний. А який то він набрав своїх маєтків? Чи не ті "лішні" фармері йому аєвоні? Внаєскує їх і за це не наєвонить їх нішою паніна. І інші пані націоналісти не мають навіть одного українського анішера до лайф еток худу веркати, але вони собі чулають, який дуже піддаєвоні та "містер", "містер" їх па-

ТАКІ ВСІ НАЦІОНАЛІСТИ.

Наші націоналісти говорять, що свій повинен поіпрати свого. В них навіть є кляч "свій до свого". Але підчас останніх виборів, як прийхав бувний посол Бенкрофт, один місцевий націоналіст, тільки прісвіє до него та пошептали собі до уха і все було добре, не казав Бенкрофтові платити за сажу. Так само було, як прийхав консернат Стінт. Цей націоналіст прісвіє до Стінта і зачав до него зуби шкрити і шепотіти. Але як прийхав українцеві Навіанській, так панський націоналіст як в самім курті сів собі і заскавав так погадо око, що виглядав, мов опир. От як "свій до свого" практикуються! Да чужого, але до буржуї, то знаєвав, як кіт до сала, а до свого, але до комуніста, то відісєє холодно. Отже це є доказ, що люди числяться не після нації, а після класу, чи не є це доказ? Відповідайте націоналісти.

Хто на него паровий. Цей самий націоналіст, що має всіх інших націоналістів тут в кешені, сказав, що тільки той без праці, що не хоче робити, що той фармер бідний, що лішний. А який то він набрав своїх маєтків? Чи не ті "лішні" фармері йому аєвоні? Внаєскує їх і за це не наєвонить їх нішою паніна. І інші пані націоналісти не мають навіть одного українського анішера до лайф еток худу веркати, але вони собі чулають, який дуже піддаєвоні та "містер", "містер" їх па-

Хто на него паровий. Цей самий націоналіст, що має всіх інших націоналістів тут в кешені, сказав, що тільки той без праці, що не хоче робити, що той фармер бідний, що лішний. А який то він набрав своїх маєтків? Чи не ті "лішні" фармері йому аєвоні? Внаєскує їх і за це не наєвонить їх нішою паніна. І інші пані націоналісти не мають навіть одного українського анішера до лайф еток худу веркати, але вони собі чулають, який дуже піддаєвоні та "містер", "містер" їх па-

АМАТОРИ НА РОБІТНИЧУ КЕШЕНЮ

Росленд, Б. К. Тут по кемпах Бритиш Колумбій вештаються агенти від одної капіталістичної компанії і намовляють робітників, що заощадили собі деяких грошей, щоб вкладали ці ошадности в цю компанію на 7 процент. Перцент ціми пташками треба остерегти робітників. Ніхто не знає, що може статися завтра, бо он як в Сполучених Державах банкрутує банки. Поверх 2,390 їх вже збанкрутувало і між нм навіть деякі більші банки. А що буде далі? Адже кризи кінца далеко ще не видно! Після моєї думки тепер краще мати ошадности в будинку, в куєнику землі тощо, або дати до Робітничо-Фармерського Кооперативного Товариства у Вінніпегу, яке ці гроші вкладає в вугля, дерево, ярду, молочарню, будинки, машини, налівої продукти, вози і коні до розвоження тих продуктів та інші речі, які завжди мають свою вартість, бо люди завжди мусять споживати хати і їсти налівої продукти. Говіть тих панських агентів з кемпів і кольоній, бо це непрошєні аматори на робітничу кешєню. Вони обіцяють 7 процент, щоб заловити небережного робітника. Але подумайте тільки добре, що зараз криза, нїде і ніякий бізнес капіталістичний не є певний себе на завтра, всюди депресія і який способом така компанія робила би так великий прихід, щоб могла дати аж 7 процент? На таких компаніях вже не один робітник поіпек. Як не маєте де передживити безпечно своїх ошадностей, можете викладати їх в Вінніпегське Робітничо-Фармерське Кооперативне Т-во. Воно виплачує кожного часу і кожну суму.

Ів. Ш.—к.

ПІП НАЗИВАЄ ПЛЯСОВО СВІДОМИХ ОДИНИЦЬ "ЧЕРВОНИМИ ЧОРТАМИ"

Бекенгем-Вингорп, Саск. Наша кольорія є дуже мало знала для робітничого світа, але за це відзначається вона від других кольоній тим, що стоїть чи не на першій місці сварки, гнівів, несправедливості і вдаючої поможности. Жителі цієї кольонії знають теж про "червоних чортів". Давніше вони знали тільки про чорних чортів. Про червоних чортів довідалися в церкві від нашого "служби божого". Наука вже знищила чорних чортів, бо доказала, що таких ніде нема, але наш "отець духовний" створив нових чортів, тим разом червоних.

Одного разу наш дотаровій пастир зачав свою проповідь на біблійнім Ісусі, а скінчив на "червоних чортах". Ціми червоними чортами мали бути ті фармері і ті робітничі, що є плясиво освідомлені і стараються освідомлювати других. Отже організують фармерів в Лігу Фармерської Єдности. Коли про шх зачав "слуга божий" так назвав їх червоними чортами. Він загрозив всім віршам, щоб це відважувался клекати червоних чортів до себе і не читали робітничо-фармерської прєси.

ПРАВДИВА ОЦІНКА.

Люди зачали різно говорити. Чую за собою півголосом: "Ага, видно на ім кризу. Очеї тільки трошки видно, як в годланого пацока". А мені аж лячно стало, що люди так погрішливо говорять і таку святу особу до пацока привівують. По відправі бідна фармерська дівчина підієла йому на тарілці гарно оформлену коверту, а на ній під знаком "святого хрєста" написаний знак "святого долара" і цифра 20. А що я стояв бізньєко і це бачив, так мене це вдарило в вічі: знак хрєста і знак долара, релігія і капіталізм, брат і сестра.

ПРАВДИВА ОЦІНКА.

Архидоларовій пастеж аж підісковиш в радості, побачивши коверту. Звв і сховав утішно в кешєню і божкував недобайливо під носом "тенюю" і поїхав до недалекої фармерської хати, де зарізано 7 когутників, одного підіка, 2 качки і ще там щось, щоб лагодувати доларового й архидоларового пастежа. Повечеряв добре і АНІ ОДНОГО СЛОВА НЕ СКАЗАВ БІДНЯЦЬКІМ ФАРМЕРАМ за цих \$20. Не чув я теж, щоб подякував жінкам за їхню працю. Але так їм і треба.

КРИВАТЬ СВОІХ ДІТЕЙ.

Як довго вони ходять корінні збирати, щадити, на це тільки, щоб дати гроші такому архидоларовому пастухові, як довго вони уважують себе його вівцями, а його своєю пастухом, так хай їх використовує.

Тепер, коли така криза, діти без теплої одежки на зиму, без доброї обуві, податків нема чим заплатити, а фармері віддають дармоїтам останній грїш, нема чого таких фармерів жаліти і хай ще десять раз більша криза на них поісєє.

Сама природа показує, що працюючі нічки вбавють трутнів і не хотять їх дармо годувати, але фармері себе виснажують до останнього на це тільки, щоб годувати різних трутнів. Ої адала єи б тут освідомлююча праця, адала єи б трутнів і деякі в думі клієн архидоларовому пастежові, головно ці на конях, а деякі були їдему радї, бо думали, що тим грїш спокотували краще. Всі ж мали відізнати, навіт кої на хвостах були відізнані, одні біло-червоні, другі сьмьожонті.

КОМУНІСТИЧНІ РОЗРУХИ В КАЛУШІ, ГАЛІЧИНІ.

На вулиці Саліварній зібрався масі безробітних, напали на харчевні скелі і забирали харчі. Відділ поліції розігнав демонстрантів арештуючи 9-ох безробітних, між ними Йосифа Поляничка, Михайла Волошиновичка, Францішка Бучинсько-

КОМУНІСТИЧНІ РОЗРУХИ В КАЛУШІ, ГАЛІЧИНІ.

На вулиці Саліварній зібрався масі безробітних, напали на харчевні скелі і забирали харчі. Відділ поліції розігнав демонстрантів арештуючи 9-ох безробітних, між ними Йосифа Поляничка, Михайла Волошиновичка, Францішка Бучинсько-

КОМУНІСТИЧНІ РОЗРУХИ В КАЛУШІ, ГАЛІЧИНІ.

На вулиці Саліварній зібрався масі безробітних, напали на харчевні скелі і забирали харчі. Відділ поліції розігнав демонстрантів арештуючи 9-ох безробітних, між ними Йосифа Поляничка, Михайла Волошиновичка, Францішка Бучинсько-

КОМУНІСТИЧНІ РОЗРУХИ В КАЛУШІ, ГАЛІЧИНІ.

На вулиці Саліварній зібрався

